

El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA

SURT ELS DISSABTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre.	1 pessetes.
Fora	1'25
Extranger	2
Número corrent. 10 cèntims. Atracat, 20 cèntims	

Redacció y Administració

Plaça Pl i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remittits: 10 cèntims llnla

No s'admeten escrits sense firma

NO S TORNAN ELS ORIGINALS

Els socialistes i la guerra

Quan més intensa era la benfactora campanya pacifista del partit socialista de totes les nacions; quan més accentuat anava essent cada dia l'esperit anti-guerrer del proletariat i dels partits d'esquerra de tot arreu, ha esclatat el greu conflicte europeu tantes vegades pronosticat, i han sigut abocades en pocs moments unes quantes nacions, les de primer ordre, les més fortes de l'Europa, a una guerra de carnatge que serà una de les més cruentes, tal vegada la de major magnitud que hagin vist els sigles.

En aquesta conflagració europea, si la cosa van enredant-se, al passar balanç després, és més que probable que seràn en gran nombre les ciutats i pobles destruïts; seràn extenses les porcions de terrenys cultivats que quedaran convertits en camps de batalla i perduda la seva producció, i pujaran a molts milers, ¡qui sab si arribarà al milió! els homes que hi sucumbiran.

Això en quant als danys directes, als danys que no s'escapen fins als ulls del vulgus, dels més llecs; ara, en quant als danys i pèrdues indirectes que's sofriran dintre tots els ordres de la vida,—comerç, indústria, agricultura, banca, borsa, valors, etc.—¿cóm serà possible poder-los calcular, ni tan sols d'una manera aproximada?

Doncs bé; aquest haurà sigut el resultat de la tant lloada *pau armada*.

Hi hà qui creu que'l partit socialista ha rebut un cop mortal amb aquesta guerra europea pel fet de no haver-se sabut oposar violentment a la mateixa, i els qui això pensen, diuen que avans s'han sentit patriotes que socialistes.

Nosaltres no compartim amb aquesta creença; nosaltres creiem que'l partit socialista internacional, té ben demostrada la seva vitalitat i la seva força en les diferents grans vagues que han sostingut els obrers en països com Anglaterra, França i altres.

Tots recordem que la vaga dels minaires de carbó a Anglaterra posà en commoció a tot el mon; i tots recordem altres moviments obrers, que si bé no influïren com aquell, per tot el mon, no per això deixaren de tenir la seva importància.

Però és que les vagues es segueixen tant importants com se volen, sols creuant-se els obrers de braços, si's compta amb una bona organització; i per a deturar una guerra europea com l'actual, no hauria bastat creuar-se de braços, era precis rebel·lar-se, acudir a la violència, i així hauria promogut un pitjor malesstar i hauria posat en desventatja a les nacions ont hagués comptat amb més contingent el par-

tit socialista, que són precisament les més avançades, les que més se destaquen en el camí del progrés i en dictar lleis favorables a la classe obrera, essent per tant el resultat contraproductent.

L'actitut adoptada pels socialistes la creiem nosaltres ben serena i meditada, i entenem que després del desastre europeu que s'aveïna, els qui recularàn un bon pas seràn els partidaris de la pau armada, ja que creiem que quedarà ben demostrat que aquesta no haurà servit per a altra cosa que per fer més gros el desgavell europeu, i tots els qui de bona manera vulguin treure una ensenyança de l'actual conflicte, han de convenir en que la pau sols pot assegurar-se amb la Confederació Europea, més endavant Confederació Internacional, màxim de aspiració política dels federals i socialistes; i així no s'ha de conseguir pas per medi de les armes, sinó per la persuació.

ALET

Som tot just al pròleg

Després de llegida la secció telegràfica de les notícies de la guerra en qualsevolga periòdic, un queda amb un cap com uns tres quartans, i tant enterat del curs de la guerra com avans d'haver perdut una hora llegint l'enferfec de notícies i telegrams, la major part dels quals, si no són inventats, són inflats a les taules de les Redaccions dels mateixos periòdics qu'ls publiquen.

I passa de vegades que un llegeix en la primera plana d'un diari, amb lletres grosses com cigrons, una nova sensacional, i va llegint amb interès i emoció el farrigo-farrago de telegrams per a enterar-se per peces menudes de la sensacional notícia i, o bé no troba la nova o si la troba no s'hi esmercen en donar-ne compte ni la meitat de lletres empleades en els titulars que l'anuncien. I sol succeir també qu'una mateixa notícia es troba repetida d'ugues, tres i quatre vegades en un mateix periòdic, notícia que un ja ha llegit el dia avans en un altre diari, i torna a llegir-la a l'endemà en un de nou i tornada a recullir pel diari qui ja l'havia publicat, i així roda i bot, llençada i retornada a puntades de peu com pilota de «foot ball», durant uns quants dies, de l'un diari a l'altre, fins que cansada de rodar, i quan un ja l'ha apresada de memòria de tant llegir-la i relegir-la, vé una rectificació més o menys oficial que la desmenteix.

Així succeí amb aquells telegrams que donaven compte d'una gran batalla lliurada a Nancy, en la qual els alemanys havien tingut 35.000 baixes i 12.000 els francesos, i després resultà que ni tan sols hi havia hagut tal combat.

Igual ha passat en lo que respecte el gran combat naval que fa deu o dotze dies ens venen dient

que s'ha tingut al mar del Nort, amb detalls de la pèrdua de barcos, amb tanta proporció per part de l'escuadra alemanya, que d'esser veritat a hores d'ara no quedarien vaixells de les esquadres del Kaiser a la mar, i respecte a les pèrdues de vaixells anglesos, fins ens han donat el nom i'l tonelatge de deu grans cuirassat que anaren a fons, i fins mataren a l'almirall anglès, i a l'hora present, ni sisquera se sab si s'ha tingut o no el tal combat naval.

Cal acullir-les amb les naturals reserves i amb desconfiança les notícies que'ls diaris, amb l'afany de saciar la curiositat pública i de vendre força números, publiquen de la guerra en les llurs informacions, puix sabut és lo difícil de les comunicacions amb l'estranger i que'ls Governos beligerants exerceixen una rigorosa censura en els pocs cablegrams i telegrams que circulen.

L'única cosa de cert, de veritat, que se sab, és el gran heroisme dels defensors de Liège, que estan escrivint una bella i gloriosa pàgina en l'història de la vella ciutat belga, i amb tot, no se sab si ha caigut o no en poder dels alemanys, cosa que s'ha afirmat i desmentit diferents vegades.

De la descomunal i sens precedents conflagració europea, en la qual han de lluitar mil·lions d'homes i la sang ha de correr en pahoroses riuades, ens trobem tot just en els seus començos, en el pròleg; les grans batalles, les espantoses hecatombes, han de venir encara, i malhauradament vindran irremiablyment, perque al punt en que s'ha arribat, no's vislluna un poder humà que pugui deturar el gran cataclisme a que està abocada la vella Europa.

No cal pas apassionar-se per lo que'ns diguin els telegrams, que segons sia la seva procedència anuncien victòries franceses o alemanyes.

No han entrat encara en joc els immensos exercits que s'estàn movilitzant. Som tot just al pròleg.

R.

Hi ha monarquies i monarquies

Posava en el meu darrer article la forma republicana per damunt de la monàrquica, i venia a dir que una República no era d'un home ni d'un partit, sinó l'encarnació dels ideals populars, els quals porten a les esferes governamentals les solucions més ennoblidores de la democràcia.

Això no vol dir que no hi hagi alguna monarquia, com l'anglesa, d'expansió liberal i progressiva. Diguem-ne quelcom de comparació amb la espanyola.

Espanya és un dels Estats que potser té més necessitat de la forma republicana, per decantar-se la seva monarquia més ostensiblement cap el costat de la reacció que cap el de la verdadera democràcia, per a lliberalitzar el país i fer de l'Espanya un Estat fort i vigorós, un Estat a la moderna. A Anglaterra subsisteix, es veritat, l'injust privilegi de

la sang; pero allí els puntals de la reialesa no estan portats per la reacció com aquí a Espanya. La monarquia anglesa, com totes les monarquies, nega al poble l'indiscutible dret a elegir el quefe de l'Estat; això és un defecte, com ne té d'altres, pero al costat d'aquests defectes, posseeix algunes qualitats que fa sia vista amb simpatia pels homes avençats de totarreu. La monarquia anglesa que registra el privilegi dels lors, ha votat 25 mil·lions de lliures esterlines a favor dels obrers; intervingué en la vaga minera, imposant el salari mínim i la jornada màxima; concedeix a tots els ciutadans la més àmplia llibertat de pensament, i, en fi, té una ben marcada tendència progresiva.

El contrast amb la monarquia espanyola no pot ésser més evident.

A Espanya existeix el Senat amb la més àmplia facultat per a interceptar totes les lleis que aprova el Congrés. El Senat és un organisme completament inútil, perque admetent que'l Congrés és la genuina representació del país, la voluntat d'aquest deu ésser sobirana i els acords del Congrés, lògicament parlant, no poden ésser anul·lats no més que pel propi Congrés, que representa l'autoritat i'l voler del poble, i en cambi, la nostra monarquia manté el Senat amb tots els irritants privilegis.

En lo tocant a les reformes obreres, res s'ha decretat sobre'l retir de la vellesa, invalides i paro forços. Si un obrer queda invàlid o arriba a vell, ¿què importa que amb la seva suor hagi contribuït a la producció nacional? ¿Què importa que la seva vida hagi sigut una vida de treball honrat? ¿Què importa que amb el seu esforç hagi contribuït a afermar o a augmentar una fortuna? Si l'obrer vell o invàlid no compta amb una família compassiva que l'ampari, ha d'anar a parar a uu hospital o a un assil, i tindrà de viure d'almoïna tenint com té dret a la vida per justícia. I si l'obrer ha produït molt, si degut a l'excés de treball mal recompensat, o al continuat prgrès i perfeccionament de la maquinaria, que deuria ésser un descans per l'humanitat i no un medi per a enriquir a uns quants, es veu condemnat al paro forços i mermat el pa dels fills, no té dret a un retir indiscutible?

Per això, per no senti'ns prou conformes amb la nostra monarquia, posem tot el nostre esforç al servei de la causa republicana. Per la República, per la emancipació social, trebalem per a la formació d'un Directori que sàpiga benmanar a la gran família republicana-socialista d'Espanya.

Així és com podríem implantar una política de modernitat i progressiva amb totes les qualitats de la política anglesa i sense cap dels defectes propis de l'injust privilegi de la reialesa, i l'imperi de la Llibertat i de la Democràcia seria un fet en nostra patria.

J. VIDAL CANELA

Fantasía bretona d'actualitat

A una gentil i bella donzella vendrellenca

Sol roent d'istiu, afeblit per la posta, daurava melangiosament les montanyes bretones. Cants jolius dels camperols qui retornaven de llurs cotidianes tasques és confonien amb el rumoreig de les ones al rompres contra'ls roquers de la costa. Algunes barques saltironaven temeraries damunt la blava mar, bressolades curosament, com tendre infant, per l'aigua escumejanta. La campana de l'església de la vila de Sant Brieux sonava compassadament l'oració del capvespre.

Les llars, mancades durant el dia dels que retornaven del treball, s'anaven poc a poc omplenant. Sols que altres jorns hi resplandia franca joia, i avui una barreja d'engoixa i d'ansietat comprimia els cors. Avans el pare acarona el fillet de caparrotet de cabells rossos com filament d'or, amb el plaer retratat a l'esguard, i ara l'acaricia amb tristesa, fement no poder enmirallar-se més en aquells ulls d'ignocència. Un gest d'ambició malmenada d'un Imperi, ha romput llaços d'amor, d'amistat i de

tots els sentiments humans, excepte'l de patria, que mai mor, com l'ànima. Una lluita sagnanta s'apropa i els francesos recorden Sedàn i l'Alsàcia i la Lorena. I el fill, apoi de la mare, l'espós, sostén de la família, el comerciant, l'aristòcrata, es preparen per anar a defendre la patria. Conjuntament combatiran l'experiencia i la rudesa, la ciencia i la ignorancia.

Anclat a la badia, el vaixell que'ls havia de transportar a la lluita, es gronxava galanament, en tant una llarga corrúa d'homes l'anava invadint; i la mare besava al fill i l'esposa abraçava a l'espós an aquí els seus infants li enronraven les cames amb llurs febles bracets intentant retenir-lo, i'ls avis, amb l'experiencia que donen els anys, aconsellaven als joves qui marxaven a la guerra, i la nit estenia son mantell sobre aquell quadre corprendor...

Separats de la moltitud, un vellet, d'aspecte patriarcal, de dolça i escrutadora mirada, donava comiat a un jovenet malaltic d'esguard somniador. Escoltant al vell soldat, el jovenet s'anardia i una flama estranya llampeguejava en sos ulls, i fins son feble còs semblà vigoritzar-se, i son semblant esgrogueit s'enrogià com el de tímida donzella al creurar sa mirada amb la de l'estimat. Vers al vaixell es dirigí, i al posar-se aquest en marxa, el voleiar d'un mocador prou significà a l'avi que la flama patriòtica havia fet presa en l'esperit del net. I el navili, magestuosament, s'allunyà del poble blanc i d'aspecte rioler.

Dalt d'un roquissier, creuat de braços i'l cap descobert, silenci i ensimismat, el vell venerable que havia donat comiat al jovenet, contemplava la fumerola del vaixell que s'anava perdent al lluny, vers l'horitzó... I la blanca lluna, platejant les riques aigües de la mar, enllumenà el firmament.

JOAN VIDAL SALVÓ

Aplicacions del suc de raim

La Càtedra Ambulant d'Agricultura, de la provincia de Tarragona, ha obert un important concurs de Memories sobre diferents aplicacions del suc del raim que no siguin la producció del ví.

Copiem íntegrament la convocatòria:

«El camp de Tarragona, regió catalana ont amb més extensió, es conreua la vinya, veu cada dia créixer les seves cullites, sense que ni per part del Govern, ni per la iniciativa particular, se busqui una positiva i sòlida col·locació de la seva important sobre-producció.

La situació dels mercats estrangers, cada dia més limitats per les dificultats que les nacions posen a l'entrada dels nostres vins i per la competència que'ls hi fan els procedents d'altres països productors, es tal, que sols se venen a preus remuneradors els anys que per qualsevulla calamitat inesperada s'escurça o anulla la producció francesa i italiana.

Tot això fa, que entre l'element vinyater regni un constant malestar fill de la falta de certesa i molta desconfiança que té en lograr treure una remuneració adequada als grans sacrificis que significa actualment el conreu de la vinya.

Per tot lo exposat és per lo que la Càtedra Ambulant d'Agricultura, responant an aquest estat d'opinió, ha cregut que podria ser un remei pel mal i una probable solució del problema, estudiar els medis per l'aplicació del suc del raim a altres fins que no sigui la producció del ví.

En aquest sentit fa una crida entusiasta a tots els elements intel·lectuals agrícoles nacionals i estrangers, convocant-los a un concurs en el que seran premiades les Memories que millor tractin de l'assumpte que encapsala la present, i que s'adaptin en absolut a les següents bases:

Primera. Les Memories podran ser escrites en els idiomes català, castellà, francès i italià, i deurán dirigir-se, ans del 31 de Janer de 1915, al Director de la «Càtedra Ambulant d'Agricultura», Diputació Provincial, Tarragona, amb un lema, que deurà reproduir-se en sobre tancat, junt amb el nom de l'autor, quin sobre serà obert el dia que es reuneixi el jurat per a l'adjudicació dels premis oferts.

Segona. Els premis seran: Un premi de mil pesetes i un segon de cinc centes.

El jurat podrà dividir la quantia d'aquests premis, si aixís ho creu convenient, i podrà adjudicar quantes mencions honorífiques als autors que es fasin dignes de tal distinció.

Tercera. Seran preferibles les Memories que vagin acompanyades dels productes obtinguts pel sistema o sistemes en les mateixes preconcitzats.

Quarta. Es condició precisa que el procediment no sigui patentat a l'objecte de poder divulgar el seu coneixement i ser aplicat per la classe agricultora.

Quinta. Les Memories premiades quedaran de propietat de la Càtedra per si estima convenient la seva publicació, en qual cas se'n donaran cent exemplars a l'autor, sens perjudici del dret que's reconeix al mateix de publicar-les pel seu compte; les no premiades estaran a disposició dels remittents per si volen recullir-les.

Sexta. Composaran el jurat calificador: don Josep Mestres Miquel, director d'aquesta Càtedra i en l'actualitat president de la Diputació Provincial i individu del Consell permanent de la Mancomunitat de Catalunya; don Claudi Oliveres Masó, director de l'Estació Enològica de Reus; don Josep Valls Torres, enginyer del servei Agronòmic de la provincia; don Miquel Sàs Mor, inspector de aquesta Càtedra i diputat provincial; don Francisco Ballester Castelló, director del Laboratori Químic Enològic de Valls i don Lluís Carbó Pareta, secretari del jurat.

L'esforç d'aquesta Càtedra mai prou gran, donada la finalitat que's persegueix, indubtablement serà recompensat acudint gran nombre de concursants, als que sols demanem una cosa; que el plan de les Memories sia pràctic i de fàcil i ampla aplicació.

Tarragona, Juliol 1914.—El Director. J. Mestres.»

CRÓNICA GENERAL

Per a que's compregui l'utilitat del teléfon i els serveis que al comerç d'una població presta, basti dir que en els primers quinze dies de haver sigut posada la Sub central de nostra vila a disposició del públic, o sia des de'l 26 del passat Juliol, que s'inaugurà, fins el 9 del corrent, s'han sollicitat i tingut des d'aquesta vila, 72 conferencies, de les quals, 47 s'han tingut amb Vilafranca, i les restants amb Barcelona i algunes altres poblacions. No hi van incloses en dit número les conferencies sollicitades des de altres poblacions amb Vendrell, que gairebé pugen altre tant.

Els telefonemes expeditos, en dits 15 dies, foren 19, i els rebuts 17.

El major nombre de conferencies al de telefonemes, s'explica per la seva comoditat i per la baratura de les mateixes, 20 céntims, amb les estacions del grup de Vilafranca i 75 céntims amb Barcelona, de tres minuts de durada.

Es veu, doncs, que'l públic prefereix la conferencia al simple telefonema.

En l'article «La pinxeria internacional», que publicàrem en el número de la setmana passada, una erreposada ens feu dir *honor* per *horno*, que és quelcom diferent. Creiem que'l bon criteri dels nostres lectors ho subsanarà, majorment tractant-se d'una frase tant coneguda com la de que «no está el *horno* para bollos».

Una rectificació resulta sempre una satisfacció donada al llegidor.

Nostre estimat amic i compatriota el jove propagandista Andreu Nin, amb motiu de la publicació d'un article en el setmanari «Los Miserables», de Barcelona, diumenge va ésser empresonat a la presó model d'aquella ciutat.

Sentim de tot cor el contratemps que nostre amic Nin ha sofert i celebrarem que, a l'aparéixer aquest número, és trobi ja en llibertat sense ulteriors conseqüencies.

Obres completes de mossen Jacinto Verdaguer. Edició económica. Ha sortit el volum VII que conté «Excursions i viatges».

Se ven al preu de 60 céntims, i també s'admeten suscripcions per a tota la col·lecció, en aquesta vila, a casa Ramon Germans & Nebot, plaça de Pi i Margall, 2.

Dissapte passat el tren correu de la tarda procedent de Barcelona, en el pas a nivell de la carretera, a pocs metres de la estació de nostra vila, va enganxar un carro deixant-lo destrocant.

La topada es produí en circumstàncies ben especials: el pas es trobava tancat i'l carro parat a la carretera, i'l matxo que'l tirava, amb el soroll del tren, va esverar-se, i reculant va entrar el carro a la via pel costat de la tanca, essent inútils els esforços del carreter per a treure'l, puix el tren, amb la velocitat que porta per la pendent de la via, i per la seva proximitat, no pogué parar, enganxant el carro entre la via i'l ferm pilà d'aquell costat de la tanca, quedant el carro esmicolat i'l pilà, amb tot i la seva doblada, de pedra picada i maó, quedà també totalment enrrunat fins arrán de terra.

El carreter quedà amb el matxo a les mans sense vestigi de carro, puix com hem dit quedà esmicolat, no sufrint ni carreter ni matxo dany de cap mena.

El carro era de Creixell i venia de Vilafranca de portar vi.

Nostre amic el conegut negociant de vins, francès, En Lluís Rigal, establert en aquesta vila, tenia en litigi una expedició de 115 bocois de vi blanc de l'Urgell, acusat per la Regie francesa d'aiguat. Apesat del dictamen d'anàlisis de l'Enològica de Reus, que'l declarava pur, natural, Mr. Rigal era amenaçat de perdre el vi, d'una multa d'uns millers de francs i amb pena de presó, pel Tribunal de Montpellier. Per fi, aquest, afortunadament, després de moltes vicissituds, ha decretat no haver hi lloc a l'acusació.

Felicitem a l'amic Rigal per haver sigut fallada a son favor l'esmentada qüestió, essent de dordre que per l'Administració francesa es posin traves als nostres vins de baixa graduació amb l'escusa de que son aiguats sens atendre'ls certificats d'anàlisis de les Enològiques.

La nit del dissabte al diumenge últims, els ratoners entraren al Café del Comerç d'aquesta vila, emportant-se'n set dotzenes de culleretes, un joc de boles de billar, alguns paquets de purus i altres objectes, quin valor es calcula en unes 400 pessetes.

Es creu que'l lladre era un de sol, i que's quedaria amagat en el petit jardí que hi ha a la banda del darre- ra del café.

També el dimecres següent fou robat un altre café a la veïna vila de Arbó, emportant-se'n igualment les boles del billar i altres objectes.

Nostre estimat amic i company En Jaume Serra Iglesias, en un dels Jocs Florals de Gràcia que se celebren avui, ha obtingut un premi consistent en una ploma stilogràfica d'or, amb una poesia que's titula: «La pubilla de can Pons», lema, «Després de grans festes, ni gimnasia ni magnesia».

En el propi Certamen nostre també amic l'Artur J. Palau Ximenes, hi ha obtingut altres dos premis, consistents en 50 i 25 pessetes, respectivament, per dues poesies quins títols i lemes són: «Breçolan», «Amor maternal», i «Anyorança», «A la meua mare».

Rebin els dos amics nostra més coral enhorabona.

Exir Collor remedi de les Debiles

Han arribat a Barcelona alguns esperantistes dels que anaren a París per assistir al Congrés que devia celebrar-se allí, del qual sols se verificà la sessió d'obertura, que fou així mateix de clausura.

Referent a la suspensió de l'esmentat Congrés, nostra distingida col·laboradora senyoreta Maria Julivert, ens ha favoregut amb un bonic article, com tots els seus, el qual ens veiem precisats a guardar-lo pel pròxim número, per haver-lo rebut quan ja teniem compost l'original del present, per haver adelantat un dia la seva sortida per esser festiu el dissabte.

Diumenge passat, el primer tim de foot-ball de nostra vila, va anar a la veïna vila d'Arbó, a jugar un team amical amb el primer tim de dita població.

Resultaren empatats de un goal cada equip.

Se ha ordenat telegràficament s'incorporin amb urgència a llurs cossos els quefes i oficials als que s'havien concedit llicències i permisos.

SUSCRIPCIÓ oberta per a contribuir als gastos de sanejament i millors de Sant Salvador.

Suma anterior.	6440 ptas.
Don Rafael Sangüesa.	50 »
Suma.	6490 ptas.

Seguirá.

El diumenge passat s'entregaren als contractistes senyors Roca i Raventós 50 pessetes, resto de les 300 en que estava ajustat el camí que passa per l'ermita. També reberen 250 pessetes, import de l'arreglo del carrer que passa per la part posterior de les cases.

Ha tingut de sanear se per administració els passos públics, que ans eren estanys, que s'omplien a la més petita pluja, quin import, entre jornals de carro i peó, puja 126 pessetes, ja satisfetes.

Des del dimarts últim es treballa novament en el cegament de l'estany format en terres del senyor Sangüesa. Aquest treball s'havia paralitzat per diferències sorgides entre un dels senyors donants i la Comissió, pero, aquesta, després d'assessorar-se amb elements valiosos de la platja, decidí acabar les obres i deixar al criteri de dit senyor la solució que estimi més convenient.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS

Cada dijous - 10 cèntims

Aquesta setmana conté, *Escenes castelloneses*, de Salvador Guinot.

Secció Oficial

Plassa Mercat

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 8 al 14 del corrent mes: 68'10 ptas.

Caixa de Crèdit i Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 9 de Agost de 1914

22 imposicions, important.	558'00 Ptas.
12 reintegros.	454'00 »

Registre Civil.

Inscripcions verificadas en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: Un nen fill de Josep Recasens i de Maria Bó; una nena filla de Josep M. Rovira i de M.^a dels Angels Carme Recasens; un nen fill de Jaume Sanromá i de Antonia Bertran

DEFUNCIONS: Dolors Cafiellas Casellas, de 32 anys; Maria Mañé Socías, de 50 anys.

MATRIMONIS: Eleuteri Casellas Carbonell amb Maria del Carme Teresa Gomez.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEROT.—VENDRELL.

Al Vendrell es desitja vendre una finca

rústica, plantada de vinya, garrofers i oliveres de cabuda 38 jornals i mig, o sien 23 hectàrees, 42 arees, i es donarien bones facilitats per al pago, com també se admeteria una permuta amb una altra finca en la província de Barcelona, amb preferència en la línia de França fins a l'Empalme o en la de Sant Joan de les Abadeses.

Donarà raó, Don Emili Folch, procurador, Vendrell.

Amb bones condicions de pago y barato, es ven UNA CASA franca de cens i aigua de propietat, davant la font de la Menya. Per a més informes dirigir se a la tocineria de Cal Venturera.

Consultori Clinic

← de →

P. Gomez Guillamet

Campionat d'Espanya (Madrid)

100 kilòmetres. 14 de Juny de 1914.

Segon: Antoni Crespo

COPA AJUNTAMENT DE VENDRELL

80 kilòmetres. Primer de Juny.

Primer: Pasqual Service, posseïdor de la Copa.

CARRERA D'AMATEURS Quart: Abel Solá

CARRERA DE NEOFITS AL PARC

21 de Juny. Segon: A. Soum

Aquests corredors montaven maquina GRIZNER

Representant en Vendrell, A. MONTSERRAT

Carrer del Dr. Robert, 25.

Exposició i venda de Cicles i accessoris, a plaços i al comptat.

Dipòsit de GEL esterilitzat de la fàbrica La Joaquina

dels Srs. Folch i Albiñana, de Barcelona.

De venda en la Confiteria i Drogues de Vda. de E. GASULL, Plaça Pí Margall

Pianos Eléctrics HUPFELD (Leipzig)

Els primers d'Espanya — Els mes baratos

Més de 100 colocats a Catalunya

Unics que tenen música espanyola a 0'40 ptas. metre

Representant en la comarca de Vendrell:

ANTON VIDAL, «Café del Comerç»

Per a més detalls, a l'Agent general:

M. CARRERAS, Marqués del Duero. 80. - BARCELONA

Es donen moltes facilitats en els pagos

DIPOSIT DE GEL

Ultramarins de MAGÍ BELLVÉ

Carrer de Trulls, cantonada a Orient.

Meritori Se'n necessita un amb bon caràcter de lletra. Guanyarà sou deseguida.

Informaran en la Impremta d'aquest setmanari.

Casa en venda situada al carrer de Montserrat, número 55.

Donarà raó al carrer de Santa Agna, número 28, «Cal Misteri».

Se ven un espaiós magatzem a la PLATJA de SANT SALVADOR, compost de planta baixa i un pis. Per a informes, dirigir-se al carrer de la Marina, 123 (Fuerte-Pío), Barcelona.

Se ven la casa núm. 5 del carrer de l'Astre d'aquesta vila.

Per a informes, a Francesc Pagés Morató, Garrofes, 15.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5.000 a 50.000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

Participa als seus clients el trasllat del seu **Consultori de Medicina i Cirurgia** en general.—*Especialitat Vies urinaries*, al Carrer de la Primcesa, 29, pral. Consulta: de 3 a 5 de la tarda.

Dr. Rosell

Diagnòstic i tractament de les malalties que ho necessitin per medi dels

Raigs X

Especialista en PARTS — I malalties de la dona —

: VENDRELL :

Fàbrica de Mosaics Hidràulics

de Evaristo Julivert (a) Morell

Dr. Robert, número 12.—VENDRELL

Es una economia l'enrajolar de mosaic, es un gasto que sols te que fer-se una vegada a la vida. No hi ha rajoles que l'igualin tant en duració, com en netedat i brilló. Es enemic del sulfumat bastant per a netejar-lo una bayeta mullada amb aigua clara.

Avants de enrajolar passeu a informarnos en aquesta fàbrica

Servim també encàrrecs d'escalas i objectes de granit.

Existencies d'aiguers de un, dos ovals i forma de pica.

Dipòsits per aigua, de ciment armat, en totes mides

Ramon Germans & Nebot

IMPRESSORS

Impresos de tota mena per la industria i el comerç, modelació per administracions, prospectes per propaganda y «reclame» i demés estampacions tipogràfiques de desde la més sencilla fins al modern procediment de tricolor.

Despatx: Plaça de Pi i Margall, 2.

Tallers: Passeig del 4 de Març.—VENDRELL

Fàbrica de Gaseoses, Sifons i Sinalcos

Jaume Chaparro

Successor

de Josep Mañé

Maquinaria moderna. Exquisida elaboració

S'expendeix cervesa

embotellada per medi de l'aparell "TRIUNFO"

Carrer Major, número 32.—VENDRELL

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES

para vinyas y cereales

Anton Trillas

Carrer de Montserrat.—VENDRELL

Sastreria de Joan Boxadós

Successor de Gil Boxadós

Aquesta antiga i acreditada casa se complau en participar a sa numerosa i distingida clientela haver rebut un selecte i elegantíssim assortit de

GENRES PER LA TEMPORADA D'ISTIU

Carrer de Sta. Anna, 22.—VENDRELL

— — Trajos llana novetat de desde 30 pessetes — —
ELEGANCIA ————— ESmero ————— PERFECCIO

FRUTAL

Gasseosa de fruita sens rival

Unica recomanable

FABRICANT

Evaristo Julivert Carrer del Dr. Robert, n.º 12
—VENDRELL—

Gorristeria F. Guell

Existencies i confecció de gorres amb tota classe de robes novetat i de tota mena de formes i preus.

Plassa de Pi i Margall, cantonada devant de cal Mumburú

Disponible

Josep Martí (a) Fassi Magatzem de tota mena de materials pera construcció

Water-Closets

de les mellors fabricacions del Pais i Extranjer, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demés articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del pais i baldoses de La Bisbal de Girona especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

➤ Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escalas ➤

Carrer de Montserrat, números 48 i 50. ————— Vendrell